

— piespriet Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus prasības pamatus.

1) Pirmais prasības pamats: LESD 296. panta 2. punktā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde

— šajā sakarā prasītāja norāda, ka Komisija neesot izklāstījusi, kādēļ tā divus Vācijas iesniegtos termiņa pagarinājuma lūgumus ir apvienojusi vienā,

— turklāt Komisija neesot paskaidrojusi, kādēļ nav izpildīti termiņa pagarināšanas nosacījumi, kas paredzēti Komisijas 2009. gada 12. maija Lēmumā C(2009) 3900, labota galīgā redakcija, par valsts atbalstu C-43/08 (*ex N 390/08*), ko Vācija vēlas sniegt *WestLB AG* pārstrukturēšanai, (turpmāk tekstā — 2009. gada 12. maija lēmums), 2. panta 2. punktā.

2) Otrais prasības pamats: Pilnvaru nepareiza izmantošana un kļūda vērtējumā

— prasītāja šajā sakarā norāda, ka Komisijas diskrecionārā lēmuma par termiņa pagarinājumu pamatā esot nepareiza faktu konstatācija. Prasītāja uzskata, ka apstrīdētā lēmuma pamatā esot tikai viens lūgums pagarināt termiņu līdz 2011. gada 15. februārim, jeb esot ticis konkludenti atzīts, ka par minēto datumu pārsniedzot termiņu lemt nav vajadzības,

— turpinot prasītāja norāda, ka Komisija neesot piemērojusi 2009. gada 12. maija lēmuma 2. panta 2. punktā skaidri paredzēto iespēju termiņu pagarināt, kaut arī esot izpildīti nosacījumi tās izmantošanai. Tā vietā Komisija esot atsaukusies uz nerakstītām *sui generis* pagarināšanas tiesībām, kurām neesot nekāda tiesiska pamata un kuru nosacījumi esot absolūti neskaidri.

3) Trešais prasības pamats: Samērīguma principa pārkāpums

— attiecībā uz šo prasītāja cita starpā norāda, ka Komisijas lēmums par *Westdeutsche Immobilienbank AG* jauno darījumu apturēšanu pēc 2011. gada 15. februāra neesot samērīgs ar neērtībām, kas šādi tiks radītas.

4) Ceturtais prasības pamats: Vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums

— šajā ziņā tiek apgalvots, ka Komisija citos ar finanšu krīzi saistītos gadījumos, kad finanšu iestādēm ir tikuši

piešķirti atbalsti ievērojami lielākos apmēros, esot piešķirusi būtiski ilgākus termiņus kapitāldaļu un arī nekuštamo īpašumu finansēšanas sabiedrību pārdošanai.

5) Piektais prasības pamats: Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta un labas pārvaldības principa pārkāpums

— piektā prasības pamata ietvaros prasītāja norāda, ka Komisija neesot tiesīga dalībvalsts izteiktus lūgumus interpretēt pretēji to tekstam, jēgai un mērķim, kā arī šādi par tiem lemt.

Prasība, kas celta 2011. gada 23. janvārī — Koninklijke Luchtvaart Maatschappij/Komisija

(Lieta T-28/11)

(2011/C 72/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Amstelveen, Nīderlande) (pārstāvis — M. Smeets, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— pilnībā vai daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 9. novembra Lēmumu Nr. C(2010) 7694, galīgā redakcija, un, pakārtoti,

— samazināt naudas sodu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība, kas celta saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā — "LESD") 263. pantu (bijušais EKL 230. pants), lai pārbaudītu un atceltu Komisijas 2010. gada 9. novembra Lēmumu Nr. C(2010) 7694, galīgā redakcija, par LESD 101. panta (bijušais EKL 81. pants), EEZ līguma 53. panta un Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolīguma par gaisa transportu 8. panta piemērošanu (lieta COMP/39.258-Kravu aviopārvadājumi), kas adresēts *KLM N.V.*; un, pakārtoti, lai samazinātu saskaņā ar LESD 261. pantu (bijušais EKL 229. pants) uzlikto naudas sodu.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

- 1) Pirmais pamats izriet no fakta, ka apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pamatojums LESD 296. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta nozīmē. Šajā ziņā prasītāja izvirza šādus argumentus:
- būtiska pretruna starp lēmuma rezolutīvo daļu un pamatojuma daļu;
 - pretrunas starp lēmuma rezolutīvo daļu un pamatojuma daļu liedz Vispārējai tiesai veikt efektīvu lēmuma pārbaudi;
 - pretrunas un skaidrības trūkums pamatojuma daļā attiecībā uz i) pārkāpuma apjomu un lēmuma adresātiem, ii) komisijas maksas nepiemērošana papildnodoklim un iii) degvielas papildnodokļa ieviešana liedz Vispārējai tiesai veikt efektīvu lēmuma pārbaudi;
 - pretrunas un skaidrības trūkums pamatojuma daļā saistībā ar 2006. gada pamatnostādņem naudas soda aprēķināšanai liedz Vispārējai tiesai veikt efektīvu lēmuma pārbaudi.
- 2) Otrais pamats izriet no apgalvojuma, ka lēmums ir pieņemts pārkāpjot tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41., 47., 48., 49., un 50. panta nozīmē. Šajā ziņā prasītāja izvirza šādus argumentus:
- Komisija nav ievērojusi Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā un 47. un 48. pantā paredzētās tiesības tikt uzklautam, tiesības uz taisnīgu tiesu un nevainīguma prezumpciju, neuzklaut adresātus par dažādām pārmaiņām saistībā ar lietas apjomu un adresātu skaitu;
 - ir pārkāpti likumības un sodu samērības principi atbilstoši Pamattiesību hartas 49. pantam, iekļaujot KLM Cargo pilno apgrozījumu pārdošanas vērtībā atbilstoši 2006. gada pamatnostādņem naudas soda aprēķināšanai, un līdz ar to arī pārkāptas tiesības tikt uzklautam;
 - ir pārkāpts Pamattiesību hartas 49. pantā paredzētais likumības un sodu samērības princips un Pamattiesību hartas 50. pantā paredzētais *non bis in idem* princips, iekļaujot ārpus EEZ veikto pārdošanu pārdošanas vērtībā atbilstoši 2006. gada pamatnostādņem naudas soda aprēķināšanai un izmantojot vispārīgu kritēriju, lai sasniegtu šīs pārdošanas vērtības griestus, un līdz ar to ir pārkāptas arī tiesības tikt uzklautam.
- 3) Trešais pamats izriet no fakta, ka naudas sods ir noteikts pārkāpjot LESD 101. pantu un Regulas 1/2003 (¹) 23. pantu, kā arī 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, jo:
- 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai neļauj iekļaut pārdošanas apmēru, kas nav tieši vai netieši saistīts ar pārkāpumu, pārdošanas vērtībā;
 - atbilstoši 2006. gada pamatnostādņem naudas soda aprēķināšanai naudas sodu nevar balstīt uz pārdošanu, kas notikusi ārpus EEZ.
- 4) Ceturtais pamats izriet no fakta, ka naudas sods atbilstoši 2006. gada pamatnostādņem naudas soda aprēķināšanai ir noteikts acīmredzami kļūdaini un pārkāpjot tiesiskās paļāvības, samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principus. Šajā ziņā prasītāja izvirza šādus argumentus:
- konstatējums, saskaņā ar kuru pārdošanas apmērs, kas ir tieši vai netieši saistīts ar pārkāpumu, attiecas uz KLM Cargo kopējo pārdošanas apjomu, ir acīmredzami kļūdaini un pretrunā tiesiskās paļāvības, samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principiem;
 - konstatējums, saskaņā ar kuru pārdošanas apmērs, kas tieši vai netieši saistīts ar pārkāpumu, būtu jāiekļauj tās pārdošanas, ko KLM Cargo veikusi ārpus EEZ, ir acīmredzami kļūdaini un pretrunā tiesiskās paļāvības, samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principiem;
 - pārkāpuma smaguma noteikšana, neņemot vērā papildnodokļu raksturu, kā arī pārdošanas vērtības un pārkāpuma smaguma noteikšana, ņemot vērā pārkāpuma globālo apjomu, ir acīmredzami kļūdaini un pretrunā samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principiem;
 - ir acīmredzami kļūdaini un pretrunā samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principiem noteikt papildus naudas sodu ("ienākšanas maksa"), neskatoties uz pārkāpuma ilgumu;
 - ir acīmredzami kļūdaini un pretrunā samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principiem samazināt naudas sodu par 15 %, pamatojoties uz valdības iejaukšanos.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003 L 1, 1. lpp.).